

Σήκωσε δικό του μπαϊράκι

«Μπαϊράκι» στα τούρκικα σημαίνει «σημαία» (bayrak) και πιο συγκεκριμένα, μικρή σημαία ή λάβαρο. Τα μπαϊράκια κατά την περίοδο της Επανάστασης, χρησιμοποιούνταν ως διακριτικά των αντάρτικων ομάδων των Κλεφτών και των Αρματολών. Οι περισσότεροι αγωνιστές είχαν δική τους σημαία, όπως ο Κολοκοτρώνης, ο Διάκος κ.ά.

Συχνά, ανάμεσα στους Αρματολούς του 1821, συνέβαιναν πολλά επεισόδια, παρεξηγήσεις και παραστρατήματα, που κατέληγαν, τις περισσότερες φορές, σ' ένα θανάσιμο μίσος μεταξύ τους. Οι διαφορές τους αυτές προέρχονταν κυρίως από το ποιος θ' αναλάμβανε το «καπετανιλίκι». Δηλαδή, ποιος θα γινόταν αρχηγός στις διάφορες αντάρτικες ομάδες των βουνών, όταν «χήρευε» καμιά θέση. Φυσικά, οι παλιοί Αρματολοί, που είχαν ψηθεί στη φωτιά του μαρτυρίου, αδιαφορούσαν για κάτι τέτοια κι έμεναν μακριά από τους καβγάδες. Αλλά οι νεότεροι, που ήθελαν να δείξουν τις ικανότητές τους, επιζητούσαν με κάθε τρόπο να γίνουν αρχηγοί.

Έριχναν, λοιπόν, κλήρο μεταξύ τους και εκείνος που κέρδιζε, γινόταν αρχηγός της μιας ή της άλλης ομάδας. Αυτοί που έχαναν, όμως, δεν έμεναν διόλου ευχαριστημένοι. Έτσι άρχιζαν να βάζουν διαβολές σε βάρος του καινούριου «καπετάνιου» και πολλές φορές κατόρθωναν, με τον τρόπο αυτό, να πάρουν με το μέρος τους ορισμένα παλικάρια και να σηκώσουν δικό τους «μπαϊράκι».

Δηλαδή, οι αποστάτες έκαναν δική τους ομάδα και ύψωναν σημαία δική τους. Το μπαϊράκι αυτό (λεγόταν και φλάμπουρο), σήκωνε ο θεωρούμενος πιο γενναίος της ομάδας, που ονομάζονταν μπαϊρακτάρης ή φλαμπουριάρης. Η ιδιότητα αυτή μάλιστα, με τον καιρό μετεξελίχθηκε και σε οικογενειακό επώνυμο (π.χ. ο Δημήτριος Μπαϊρακτάρης, γνωστός για την δράση του εναντίων των Κουτσαβάκηδων).

Από τότε έμεινε η φράση: «Σήκωσε δικό του μπαϊράκι», που τη λέμε για κάποιον που ξεφεύγει από τα καθιερωμένα, για κάποιον που εκφράζει ενστάσεις και αυτονομείται.

Εναλλακτικά, χρησιμοποιείται και η έκφραση «Σήκωσε μπαντιέρα», η οποία παντιέρα είναι η σημαία στα ιταλικά (bandiera).